

med saadanne Kort, kan ikke faa Lov til at faa indskrevet deres Rejsegods. Det er ubehageligt for dem selv, og det er ubehageligt for de andre rejsende, der er i Kupeerne, da de overfylder Kupeerne med Kofferter og Tasker, saa man sidder i en stadig Angst for, at disse Sager fra Hyldeerne skal falde ned i Hovedet paa en. Jeg tror heller ikke —, jeg vil i det mindste bede den højtærede Minister overveje det —, at Staten vil have noget Tab ved en saadan Indskrivning, der vil sikkert indkomme Masser af Femogtyveører i Indskrivningspenge for de paagældendes Rejsegods.

Det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) gjorde sig forleden Dag til Talsmand for den Agtelse, vi skylder vort Sprøg. Jeg vil gerne støtte ham deri, og jeg vil navnlig overfor den højtærede Trafikminister pege paa noget, som vistnok skulde rettes i Statsbanernes Betegnelser. Vi har i de senere Aar faaet indført nogle Ord, der, som jeg sikkert tror, kommer fra det tyske. Tyskerne har Betegnelsen „Sonderzug“ for „Ekstratog“, og ikke saa snart har Tyskerne faaet det, før vi laver vor gode internationale Betegnelse: „Ekstratog“ om til „Særtog“. Jeg synes ikke, det lyder godt. Jeg skal dog ikke have saa meget mod det Ord, som den nye Betegnelse for Ilto, der for nogle Aar siden blev lavet om til „Hurtigtog“. Jeg ved ikke, om det kommer deraf, at Tyskerne bruger Ordet „Schnellzug“, men „Schnellzug“ er et kort og letsigeligt Ord, derimod synes jeg, at „Hurtigtog“ lyder noget kluntet, naar man paa Stationerne hører Togpersonalet bruge dette Ord. Jeg vilde meget foretrække det andet kortere og mere danske Ord: Ilto.

Saa har jeg en Bemærkning til den højtærede Finansminister angaaende Statens Bidrag til private Baneanlæg. Jeg kom forleden Dag til at rejse sammen med Formanden for Koncessionshaverne af Kolding Sydbane. Det Beløb, som Statskassen ifølge Loven skulde udrede til disse Baner, var omtrent 900,000 Kr., otte Hundrede og nogle og halvfjerds Tusinde Kroner. Saavidt jeg kunde forstaa paa ham, skulde han den Dag rejse ind og hæve den første Rate af dette Beløb, noget over 300,000

Kr. Omendskønt det nu er i det mindste 3 Aar siden, denne Bane blev paabegyndt, og det nu er næsten et Aar, siden den blev aabnet for Trafikken, rejste han den Dag — jeg tror, det var i Mandags —, ind for at hente Statens første Bidrag til den. Han fortalte mig, at saa vidt han kunde huske, havde de i Rente, altsaa ved Fornylse af Veksler, i Anledning af, at de ikke kunde faa det Bidrag fra Staten, allerede betalt 93,000 Kr., og han beklagede sig over, at det var meget ubehageligt for Koncessionshaverne stadig at skulle forny disse Laan. Det forekommer ogsaa mig, at det er ikke smukt, at Statskassen paa denne Maade bebyrder de private Koncessionshavere med Ulejlighed, og det vil ganske sikkert volde Statskassen et Rentetab, idet Staten vil kunne laane Pengene billigere, end saadanne private Koncessionshavere kan gøre det paa Veksler. Det kunde interessere mig at spørge den højtærede Finansminister om, hvorledes disse Renter bliver ført i Regnskab til Kolding Sydbane. Statens Tilskud er altsaa 900,000 Kr., men hvis der nu, inden Beløbet bliver udbetalt, løber 100,000 Kr. eller maaske mere paa i Renter, bliver det hele saa opført som et Tilskud til Banen paa 1,000,000 Kr. eller over 1,000,000 Kr., eller bliver Renterne opførte for sig?

Under Behandlingen forrige Aar af Lovforslaget om Reguleringen af Grænsegendarmernes Lønninger fik jeg Lejlighed til her i Tinget at omtale Oversergenternes Utilfredshed med de islandske Heste, de fik at ride paa. Det er kun nogle Aar siden, denne Foranstaltning indførtes, og jeg mener, at der nu kunde være indvundet tilstrækkelig Erfaring for, at disse Heste i Virkeligheden ikke duer til dette Brug. Islandske Heste har maaske mange fortræffelige Egenskaber, men det maa erindres, at naar en Gendarm kommer saa vidt, at han bliver Oversergent, har han naaet den Alder, i hvilken hans Korpus har faaet den fulde Udvikling, saa det er temmelig velvoksne og svære Karle, der skal sidde paa disse smaa Islændere. En af dem, som jeg talte med, meddelte mig, at han slet ikke kunde bruge den Hest, han havde nu. Det var vistnok et halvt Aar, den havde staaet paa Stald, han turde